

โปรดรำลึกเสมอว่า...ฉันรักเธอ"

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2552

สามเหลี่ยมความรักแต่เจ้าสีขา อย่าทิ้งแมว-ทิ้งหมากันอีกเลย!

"ชีวิตของฉัน อย่างมากก็สั้นสุดเพียงแค่ 10-15 ปีเท่านั้น โปรดคิดสักนิด ...ก่อนจะรับฉันเข้ามาในชีวิต อย่าโกรธฉันให้มากนัก และอย่าลงโทษฉันด้วยการกักขัง ...เธอมีทั้งหน้าที่การงาน ความบันเทิง และมีตรสหาย แต่ฉันนั้น...มีเพียงเธอ ก่อนจะตัดสินใจสำหรับหาที่ที่คลายไม่เชื่องฟุ้ง คือตึง เกียจคร้าน ของใดตามตัวเองจนหัว เกิดสิ่งผิดปกติกกับตัวฉันหรือไม บางทีการถูกทอดทิ้งไว้นานเกินไป หรือหัวใจฉันแกร่งและอ่อนล้า โปรดดูแลฉันเมื่อยามแก่เฒ่าด้วย เพราะวันหนึ่งเธอต้องเป็นเช่นนั้น และอยู่กับฉันเมื่อช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตมาถึง ขออย่าได้พูดเป็นอื่นขาดว่า ... ฉันทนดูไม่ได้ ขออย่าให้มันเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเลย เพราะเรื่องราวทั้งหมดขยขึ้น...หากเธออยู่ด้วย สุดท้ายโปรดรักสักเสมวล...ฉันรักเธอ"

✖

ขอความขำขันนี้ ถูกถ่ายเอกสารลงในกระดาษขนาด เอ4 และแปะอยู่ตามที่ต่างๆ ของโรงพยาบาลสัตว์ ม.เกษตรศาสตร์ บางเขน และสำหรับคนรักหมารักแมวแล้ว หลายคนอาจจะสะท้อนใจหรือชอบขี้ใจกับข้อความที่ถูกแปลมาจากภาษาอังกฤษนี้ที่นี่ยา ผู้เขียนเขียนขึ้นแทนความรู้สึกของสัตว์เลี้ยงที่ไม่สามารถพูดออกมาเป็นภาษามนุษย์ให้เจ้าของฟังได้

ในขณะที่คนกลุ่มหนึ่งที่อ่านข้อความนี้จบ แล้วหันไปลูบหัวเจ้าสี่ขาของตัวเองที่หอบหิวมาปรึกษาโรคภัยไข้เจ็บที่โรงพยาบาลด้วยความรักและเมตตา ก็ยังมีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่หลังจากทราบวาสัตว์เลี้ยงมีอาการป่วยเรื้อรัง บาดเจ็บจนรักษาไม่ได้ หรือเมื่อหายแล้วจะพิการไม่สวย หรือไม่อยากจ่ายค่ารักษา ก็ทิ้งเอาไปเป็นภาระแก่โรงพยาบาลเสียอย่างนั้น!

“คิดหนักเหมือนกันตอนที่ติดต่อนำมาอยากสัมผัสภาพพิเศษเรื่องนี้ เรากลัวว่ามันจะกลายเป็นว่า ยิ่งข่าวออกไป ยิ่งมีคนเอาหมาเอาแมวมาทิ้งที่โรงพยาบาลมากขึ้น ซึ่งเราไม่ต้องการเช่นนั้นเลยนะค่ะ เพราะโรงพยาบาลคือสถานที่รักษา เราไม่ม่กำลังพอที่จะดูแลหมาแมวที่ถูกเอามาทิ้งไว้ได้ เท่าที่มีอยู่ ทางโรงพยาบาลก็รับภาระมากอยู่แล้ว”

ผศ.สพ.ญ.ดร.মনชนก วิจารณ์สรณ์ สัตวแพทย์ประจำโรงพยาบาลสัตว์ ม.เกษตรฯ กล่าวเมื่อแรกพบกัน, ก่อนจะอธิบายถึงหลังๆ ใน การดูแลสัตว์เลี้ยงต่อไปว่า **สามเหลี่ยมที่จำเป็นต่อการดูแลสัตว์เลี้ยงตามหลักสากลนั้น** ส่วนปลายของและเหลี่ยม จะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญต่างๆ เริ่มตั้งแต่เหลี่ยมยอดคือ "สัตว์เลี้ยง" เหลี่ยมด้านซ้ายมือคือ "เจ้าของ" และสามเหลี่ยมด้านขวาคือ "สัตวแพทย์"

"งานดูแลสัตว์เลี้ยงจะสำเร็จได้ต้องมีสามเหลี่ยมที่สมบูรณ์ จะสามเหลี่ยมเล็กบ้างใหญ่บ้างก็ไม่เป็นไร ขอให้มีความตั้งใจ สามด้านจริงๆ แล้วผู้ที่ตรวจวินิจฉัยว่าสัตว์เลี้ยงป่วยในเบื้องต้นไม่ใช่หมอ แต่เป็นเจ้าของนั่นเอง คือ เจ้าของจะต้องดูแลว่าสัตว์เลี้ยงผิดปกติแล้วถึงอุ้มมาหาหมอ เมื่อเอามาหาหมอแล้ว หมอรักษา หน้าที่การดูแล ป้อนน้ำ ป้อนข้าว ป้อนยา และหมั่นพาไป เป็นของเจ้าของจริงๆ การดูแลเอาใจใส่จากเจ้าของที่มีต่อสัตว์เลี้ยงนั้นสำคัญเทียบเท่า หรืออาจจะมากกว่าการรักษาของสัตวแพทย์ด้วยซ้ำไป"

ผศ.สพ.ญ.ดร.মনชนก ให้ข้อมูลถึงปัญหาเรื้อรังที่โรงพยาบาลต้องประสบมานานและไม่มีทีท่าว่าจะลดลงเลยว่า เกิดจากทัศนคติผิดๆ ของผู้เลี้ยง ตลอดจนอุปนิสัยของหมาไป เพราะมีเจ้าของสัตว์เลี้ยงไม่น้อย ที่นำสัตว์เลี้ยงมาปรึกษาแล้วไม่เงินจ่าย ก็ทิ้งสัตว์เลี้ยงที่นางสารเห่ลั่นในไว้ที่โรงพยาบาล หรือสัตว์เลี้ยงไม่สวยเหมือนเดิม อาจจะมีการ ไม่น่ารักเหมือนอย่างเดิม เอากลับไปก็เป็นการ ไม่รักไม่เหมือนอย่างเดิม เอากลับไปก็เป็นการ ไม่รักไม่เหมือนอย่างนั้น และมีแทบทุกเดือนที่มีประชาชนผู้คิดว่าตัวเองใจบุญ เก็บหมาเก็บแมวมาปล่อยที่อุ้งลางถนนบาง ที่ผ่านไปพบเจอมาบ้าง แล้วมาส่งให้โรงพยาบาล และคิดว่าภาระทั้งนี้ตกมาเป็นภาระบุญ

✖

"มีทุกรูปแบบค่ะ ทั้งที่เอามาปรึกษาไว้เป็นคนไข้แล้วเจ้าของหายไปแล้ว ไม่มารับ อาจจะด้วยเพราะกลัวค่ารักษา หรือเอากลับไปดูแลหลังการรักษาไม่ไหว บางคนก็เอามาวางไว้ที่หน้าเคาเตอร์ แล้วก็เดินออกไปเฉยๆ ก็มี"

ถึงตรงนี้ สพ.ญ.ธีรญา วิวัฒนิตไพบูลย์ สัตวแพทย์ประจำห้องฉุกเฉินให้ข้อมูลเสริมว่า บางกรณีเจ้าของที่มาทิ้งไว้เฉยๆ กล้องวงจรปิดก็เก็บภาพได้ แต่ทำอะไรไม่ได้ ซึ่งกรณีนี้แทบทุกเดือนในห้องฉุกเฉิน เพราะเป็นคานหมา

"ที่อีอาร์จะเจอบ่อย ขนาดเราต้องทำประวัติที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง พอเอาสัตว์เลี้ยงมาปรึกษา ก็ทิ้งสัตว์เลี้ยงที่นางสารเห่ลั่นในไว้ที่โรงพยาบาล หรือหาไปปล่อย ไม่ไปเช็กก็ปล่อยไว้เสวยไม่เคยมารักษาปรึกษา อะไรมันแบบนี้ แหมดาเราด้วย แล้วก็ทิ้งมันออกมาวางไว้หน้าเคาเตอร์ แล้วก็ทิ้งไปเลย เราจำหน้าได้ แต่ทำอะไรไม่ได้ กล้องวงจรปิดก็ไม่มีภาพนะ"

"อย่างมูลนิธิที่ทำงานด้านการช่วยเหลือสุนัขหน่วยก็มักจะเอาหมาเอาแมวที่ป่วยหรือได้รับบาดเจ็บที่ไปเจอมาเอามาทิ้งไว้ให้เรา เราก็จะอธิบายว่าใครจะเป็นเจ้าของ ต้องมีคนรับผิดชอบนะ บางคนก็ทิ้ง ก็เข้าใจ รับเป็นเจ้าของเองบาง พอหายก็ไปหาคนเลี้ยง แต่บางคนเขาไม่เข้าใจ ก็พูดประมาดว่า ผมอุตส่าห์เก็บมันมาให้อยู่แล้วก็จะไปปล่อย ผมมีงาน ไปก่อนนะ ก็เป็นการเอาใจ หรือบางทีก็ไม่ป่วย แต่เอามาทิ้ง อันนี้ก็บ่อย บางครั้งมาเป็นครอก ใส่ตะกร้ามา เขียนจดหมายน้อยฝากไว้ด้วยว่าขอให้อุ้มด้วย อะไรมันแบบนี้"

ผศ.สพ.ญ.ดร.মনชนก เล่าต่อว่า ที่สัตวแพทย์กล่าวว่าการนำสัตว์เลี้ยงมาทิ้งไว้ที่โรงพยาบาลแล้วเป็นการ ไม่ใช่ว่าหมอมองการรับผิดชอบ แต่โรงพยาบาลคือสถานที่รักษา เราไม่ใช่อาณสงเคราะห์ แต่ถามข้อจำกัด ก็อยากให้อาของสัตว์เลี้ยงบอกกับหมอ

"มีคุณยายคนหนึ่ง อุ้มแมวทุกๆวันยามมาหาหมอ แล้วบอกหมอว่า หมอ ยายมีแค่นี้แหละนะ ช่วยรักษามันที คือมันเป็นสามเหลี่ยมเล็ก ที่แม้ว่าจะมีกำลังน้อย แต่มันก็ครบ ซึ่งหมอมองพยายามจัดการรักษาให้เหมาะกับการจำกัด ยามบางอย่างที่แพง เราก็เลี้ยงใหญ่ใหญ่ประเทศซึ่งมีสรรพคุณใกล้เคียงกันแต่ราคาถูกกว่ามาก... แม้ว่าจะออกฤทธิ์ช้าสักหน่อย แต่ก็ใช้ได้เหมือนกัน คือในบทบาทของเรา เราช่วยเต็มที่เต็มกำลังเท่าที่เราจะทำได้ สัตว์ป่วย สัตว์เจ็บไม่ว่าจะเป็นอะไรมา เราต้องทำให้เต็มที่ แต่หลังจากนั้น การดูแลหลังการรักษา ต้องอาศัยหัวใจที่เอาใจใส่ของเจ้าของสัตว์เลี้ยง"

สัตวแพทย์ประจำโรงพยาบาลสัตว์รายนี้กล่าวต่อไปอีกว่า นอกจากกรณีเอามาทิ้งไว้หลังพามาปรึกษา ก็มีกรณีผ่านไปแล้วป่วย ว่าเจ็บ แล้วเก็บมาส่งให้ดูๆ โดยคิดว่าตัวเองทำบุญ

"อยากขออภัยให้รับความเข้าใจใหม่ การที่คุณเอาหมาเอาแมวที่ถูกรถชนบ้าง ถูกทิ้งบ้าง หรือไปเจอว่าป่วยแล้วเจ้าของไม่ดูแลบ้าง เอามาให้เราปรึกษาแล้วโยนทิ้งไว้กับเราเลย ไม่ใช่คุณทำบุญนะ คือเรารักษาอยู่แล้ว แต่ชีวิตหลังจากการรักษาหายแล้ว เขาก็ทำอย่างไรต่อไป คุณเอามาโยนไว้โดยไม่สนใจว่าหลังจากนั้นเขาจะเป็นยังไง มันเหมือนเอาขาไปทิ้งบนถนนแล้วบอกให้พระตักใส่บาตรเอาเอง ยังไงก็ไม่ได้นะ **หากคุณคิดจะช่วย ก็ต้องช่วยให้อย่างน้อยไม่เลี้ยงเอง หาบ้านให้เขา หากดูแลเขาหลังจากเรารักษาเขาหายก็ยังดี"**

"ก็มีทั้งที่หมอ ทั้งเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล เอาไปเลี้ยงเองบ้าง เอาไปส่งต่อให้เพื่อนให้ญาติรับเลี้ยงบ้าง หรือเจ้าของสัตว์เลี้ยงอื่นฯ ส่งสารก็เอาไปเลี้ยงให้บ้าง แต่แบบนี้ทำให้ได้สักพักก็จะอึดอัด สัตว์ที่ถูกทิ้งเหล่านี้จะท้ออย่างไร ถ้าไม่มีใครรับ เขาก็ต้องมีชีวิตอยู่ในกรงผู้ป่วยใน ที่นี้ หากมีเคสป่วยและจำเป็นต้องผ่าตัดก็เป็นผู้ป่วยใน ก็จะไม่มีการอยู่"

และเมื่อถามต่อว่า งบประมาณ ยา อาหาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ในการดูแลสัตว์ทุกตัวของโรงพยาบาลต้องเสียไปมากน้อยแค่ไหน ผศ.สพ.ญ.ดร.মনชนกบอกว่า ไม่เคยคิดและไม่เคยนับ

✖

"ในทางจรรยาบรรณและมนุษยธรรมหากป่วยมา ต่อให้ไม่มีเจ้าของ หากเรามองแล้วว่ายังพอรักษาได้ เรารักษา เรื่องอาหารเรื่องยาและเรื่องคนดูแล บอกตรงๆ ก็ไม่เคยนับจริงๆ จังๆ ก็ถือเป็นภาระของโรงพยาบาลเรา"

ระหว่างอธิบาย สพ.ญ.สนธิ์ อยู่ทอง สัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านแมว ที่เดินมาว่าร่วมสนทนา ก็อาสาพาเดินนำไปดูสุนัขและแมวที่ถูกนำมาปล่อยบ้าง ทั้งบ้าง รักษาแล้วไม่มารับกลับบ้าง ที่มีทั้งสภาพที่ถูกรักษาแล้ว อย่าง "เจ้าขาว" ที่โดนรถชนจนต้องถูกตัดขา และอาศัยขา หนึ่ง และนำใจของทุกคนหมอมองต่อจนเจาหน้าทีโรงพยาบาลมาแล้วเกือบสิบปี และยังมีเจ้าเองจึ แมวอัมพาตตัวอ้วนกลมที่โรงพยาบาลเลี้ยงเอาไว้จนสุขภาพแข็งแรงพอที่จะเป็นผู้นำชีวิตเลือกให้ลูกแมวเล็กๆ ที่ป่วยหรือได้รับบาดเจ็บมา

"บางตัวขาแข็งแรงพอจะบริจาคได้ เราก็พยายามเปิดโอกาสให้เขาได้ทำบุญนะ ให้เลือกลูกแมวเล็กๆ บ้าง พวกนี้อยู่กับเรา บางตัวอยู่จนจนกลายเป็นครอบครัว ก็ดูแลเขาที่จะทำได้ แต่ไม่ได้อยากได้เพิ่มนะค่ะ เราอยากให้สัตว์เหล่านี้มีเจ้าของ มีคนที่คอยดูแลเขา คอยรักเขา คอยหาหาให้กินเมื่อหิว หาให้กินเมื่อป่วย อยากให้สัตว์ถูกทิ้งน้อยลงและหมดไป"

สำหรับหมาที่นำมาให้เจ้าของรายล่าสุด ที่อาการเพียบหนักจนสัตวแพทย์หลายรายแทบไม่แน่ใจว่า มันจะมีชีวิตรอดไปได้ไม่นานสักแค่ไหนนั้น หมาเคราะห์ร้ายตัวนี้เป็นหมาพันธุ์ทางสภาพโรคมามาก มีคนนำมาทิ้งไว้ที่โรงพยาบาล เดินไม่ได มีผลกดทับเหงื่อหาวะ หอมบักโกรก กินข้าวกินน้ำแทบไม่ได

"กรณีที่ถูกนำมาทิ้งไว้พร้อมจดหมาย บอกว่าผ่านไปเห็นมันป่วยมาก เจ้าของไม่สนใจ เลยเอามาฝากไว้กับโรงพยาบาล ให้โรงพยาบาลรักษาดูแลต่อไป เราพยายามรักษา แต่ดูท่าแล้วอาการค่อนข้างหนัก" ผศ.สพ.ญ.ดร.মনชนก กล่าวเศร้าๆ ก่อนจะฝากข้อคิดทิ้งท้ายเอาไว้ว่า

"อายุเฉลี่ยของหมาอยู่ที่ราวๆ 13 ปี ก่อนที่จะอัมพาตมาเลี้ยงนั้นต้องคิดดีๆ ว่ารับภาระต่อเนื่องของชีวิต 1 ชีวิต ที่มีเกิด แก่ เจ็บ ตาย ได้ยาวนานถึง 13 ปีได้หรือไม่ สิ่งที่คุณจะต้องมีพร้อมๆ กับความคิดที่คิดอยากจะได้สัตว์เลี้ยง คือตัวรับผิดชอบ คุณพร้อมจะหาอาหาร หาพาไปทำหมัน ดูแลเมื่อเขาแก่เฒ่า...เมื่อคุณเลี้ยงเขา เขาก็ผูกพันกับคุณ เขารักคุณ ได้โปรดอย่าทิ้งเขาเลยนะ"